

der for dette Søfort. Men jeg paastaar, at i en overstuelig Fremtid, en Fremtid, vi kunne se hen til, vil dette Fort være tilstrækkeligt, og om saa vore Børneborn, som sagt, ville komme til at gjøre noget Andet, gjøre de ikke Andet end, hvad deres Bedstefædre nu have gjort. Men jeg tror virkelig ikke, man har Lov til derfor at kalde Opgaven uoverkommelig. I Modsetning til dette kan man temmelig sikkert sige, at hvis vi ikke faae Middeldgrundsfortet, er Kjøbenhavn i allerhøieste Grad udsat for at kunne bombarderes i det Dieblit, en Flaade kommer i vore Farvande, navnlig naar den store Udbilling af Stormagternes Flaader, som iværksættes for Dieblittet, er fuldendt. Indtil for nogle Aar siden var det efter min Mening ikke saa paatrængende nødvendigt, men vi vide, hvor kolossal Tidskland, England og Frankrig udvilde deres Flaader, og jo mere de udvilde deres Flaader, desto kraftigere blive ogsaa de Flaadeafdelinger, vi faae her op. Hvis De derfor ikke bevilge Middeldgrundsfortet, og vi ikke faae Forbaret rykket der ud, saa ligger Kjøbenhavn virkelig i høieste Grad udsat for at blive bombarderet under en Krig — vi kunne saa være saa tappre og modige, vi være ville. Faae vi derimod Middeldgrundsfortet indrettet paa den Maade, som her er foreslaaet, tror jeg, at der dertil ligger en meget stor Garanti. Jeg skal give en anden Oplysning ogsaa med Hensyn til, hvad Garanti man vil kunne antage, at et Middeldgrundsfort paa den Afstand, her er Tale om, og bestykket paa denne Maade, vil give. Det er Noget, Enhver selv kan undersøge ved Hjælp af Oplysninger, der ikke ere vanskelige at skaffe tilveie, at hvis Kjøbenhavn med Lethed kan bombarderes paa 20,000 Alen, naaget Middeldgrundsfortet ligger der, hvor det her er foreslaaet at skulle ligge, ville de allerfleste Orlogstationer kunne bombarderes. Man kan gaa lige fra Kronstadt til Danzig, til Wilhelmshafen, til Portsmouth, Plymouth, endvidere til Antwerpen, Cherbourg, Spezzia, allesammen ville de kunne bombarderes. Jeg tror derfor, at man kan sige, at det ikke er den europæiske Mening, at Bombardementsafstanden er, som Betænkningen vil gjøre den til. Man kan være temmelig sikker paa, at England, der lægger den største Vægt paa sin Flaade, og i den Grad anser Flaaden for sit Hovedforsvar, ikke vilde lade saadanne Flaadestationer som Plymouth og Portsmouth være udsatte for at bombarderes; men saalænge man ikke i England begynder at rykke Bombardementsgrænsen længere frem, tror jeg, vi kunne være ganske rolige her. Det var den første Halvdel af Betænkningen, den mere, om jeg saa

maa sige, almindelige Del af Betænkningen. Den sidste Del af Betænkningen gaar over til at omtale det modificerede Forslag, og det skal jeg nu ogsaa gaa lidt nærmere ind paa, de Indvendinger, der i denne Henseende ere gjorte mod dette specielle Forslag om 9 Millioner, anvendte i 3 Aar. Man udtaler da først sin Forbauselse over denne Indskrænkning i Tid. Jeg ser nu ikke rigtig, hvorpaa denne Forbauselse er egentlig støttet. For det Første beror jo den Tid, det tager at lave Grundlaget til et saadan Fort paa det Materiel, der er til Disposition. Nu er det bekendt nok, at det Materiel, man bruger til Opudring, og det er affarat det samme, man skal bruge her, er udviklet i en ganske overordentlig Grad i de senere Aar gjennem de store Kanalarbejder, der udføres i England og Nordtyskland osv., saa at det nu er langt lettere at komme i Besiddelse af et saadant kraftigt Materiel end for nogle Aar siden. Det, man navnlig ikke kan forstaa, saavidt jeg kan sjonne, er, at Bygningen af Fortet kan blive saa meget hurtigere, fordi man udelader Taarnene, fordi man nemlig mener, at Taarnene ikke tage lang Tid at lave. Der staar i Betænkningen en ganske eieendommelig Uttring, som rigtig karakteriserer den Sagkundskab, hvormed man saaledes skriver en Betænkning: „saasom Anskaffelsen af disse Jernkonstruktioner selvsølgelig ikke kræver lang Tid“. Anskaffelsen af Jernkonstruktioner, af 5 Pandfertaarne kræve ikke lang Tid! Der blev under Behandlingen af Finantsloven gjort den ganske rigtige Bemærkning af det ærede Medlem fra Nørresundby (Lutein), da han talte om Søbefæstningens Art, at det ikke var nogen Themaspine, som man kunde købe færdig, sætte hen og tage bort, naar man blev tjed af den. Man kunde ogsaa sige, at disse Pandfertonstruktioner, disse Jernkonstruktioner heller ikke er Noget, man saadan kan købe i en Butik. Det er Noget, der tager overmaade lang Tid at tilberede, transportere hertil og at opstille. Jeg skal endvidere bemærke, at naar vi skulle have 5 saadanne Pandfertaarne, kan det ikke nytte at bestille dem alle 5 paa een Gang. De kunne kun fabrikeres paa Fabrikerne en efter en, ellers ville de blive altfor urimelig dyre. Den Model eller den Metalform, de støbes i — for at blive det, man kalder haardstøbte — er den samme til hver af dem; hvis de skulle fabrikeres alle paa een Gang, vilde man komme til at maatte lave en ny Form, en ny Model til hver enkelt Taarn. Deraf kommer det, at man først faaer eet Taarn og saa eet Taarn osv., og den allermindste Tid, der kan være Tale om for at lave et saadant Taarn, er et halvt eller sna-